

Školský bonbónik

školský rok: 2009/2010

školský časopis číslo **1**

ZŠ s MŠ v KOTEŠOVEJ

Obsah:

1.	Nový výchovno – vzdelávací program pre ŠKD	3
2.	Interview s otcom, so starou mamou	4
3.	Tvoríme príbehy s vybranými slovami	5
4.	Selbstporträt	6
5.	Crossword	6
6.	Hello	7
7.	Olympiáda zo slovenského jazyka a literatúry	8
8.	Siedmaci rozprávajú o svojich starých rodičoch	10
9.	Kvíz: Slovensko a EÚ	11
10.	Výtvarné práce	11
11.	Projekt: „PODAJ RUKU PRÍRODE“	12
12.	Súťaž o najkrajšie vyrezávanú tekvicu	14
13.	Veršičky pre radosť	14
14.	Rozprávkový svet... ..	15
15.	Grafické práce žiakov z informatiky	16

Vydáva:

ZŠ s MŠ Kotešová

Adresa redakcie:

Kotešová 378, 01361

Šéfredaktor:

Andrea Rendeková, žiačka 8. ročníka

Predseda redakčnej rady:

Pavla Talačová, žiačka 8. ročníka

Člen redakčnej rady:

Michal Lamlech, žiak 8. ročníka

Ročník:

XII.

Vychádza:

pravidelne 4 krát ročne

Číslo 1/2008

vychádza 15. 11. 2009

Podiel pedagóga:

technická pomoc pri zostavovaní stránok

Nový výchovno – vzdelávacie program pre ŠKD

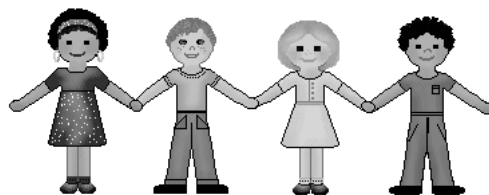
Od 1. septembra 2009 naše výchovno – vzdelávacie zariadenie ŠKD postupuje podľa nového výchovného programu. Na realizáciu a stanovenie cieľov máme úplnú autonómiu, no musíme splňať požiadavky:

- musí byť v súlade s cieľmi a princípmi zákona č. 245/2008 o výchove a vzdelávaní,
- musí rozvíjať vedomosti, zručnosti a postoje žiakov,
- musí rešpektovať záujmy a potreby detí.

Naše oddelenia ŠKD sú súčasťou plnoorganizovanej základnej školy s materskou školou. Poskytujeme výchovu a vzdelávanie mimo vyučovania pre deti 4. ročníka. Kapacita ŠKD je 50 detí. Od septembra sme otvorili dve oddelenia ŠKD. Vo výchove a vzdelávaní kladieme dôraz na celkový rozvoj osobnosti dieťaťa, permanentnú humanizáciu výchovy, rozvoj kľúčových kompetencií, vedomostí, zručností a schopností detí získané na vzdelávaní v základnej škole. Preferujeme rozvoj samostatnosti a zodpovednosti za svoje konanie, aktívne využívanie voľného času a zmysluplný rozvoj osobnosti.

Výchovu a vzdelávanie realizujeme v týchto výchovných oblastiach:

- vzdelávacia,
- spoločensko – vedná,
- pracovno – technická,
- prírodovedno – environmentálna,
- esteticko – výchovná,
- telovýchovná.

Vo všetkých výchovných oblastiach uprednostňujeme prepojenosť, samostatnosť, spoluprácu, komunikáciu a uspokojenie individuálnych záujmov detí. Konkrétne špecializované ciele sú podrobne rozpracované v pláne výchovno – vzdelávacej činnosti na príslušný kalendárny rok.

J. A. Komenský povedal:

*„nech je: hľadať a nachádzať spôsob, podľa ktorého by učitelia menej učili,
ale žiaci sa viac naučili;
aby bolo v školách menej zbonu, nechuti a márnej práce,
no viac voľného času, potešenia a zaručeného úspechu;
v kresťanskom štáte menej temnôt, zmätkov a roztržiek,
no viacej svetla, poriadku, mieru a pokoja.“*

J. Beranová, vychovávateľka ŠKD

Interview s otcom

1) Aké bolo tvoje detstvo?

Nebolo také ideálne, pretože väčšinu dňa som musel pomáhať mojim rodičom a nemohol som chodiť von. Nebolo to také detstvo, aké majú dnešné deti.

2) Chodil si rád do školy?

Ani moc nie, pretože sme mali veľmi prísnu pani riaditeľku.

3) Aké boli tvoje obľúbené predmety?

Medzi moje obľúbené predmety patrila telesná výchova, pestovateľské práce. Obľuboval som hlavne pracovné vyučovanie, pretože mojou úlohou bolo vymieňanie plynových bômb. Potom to bol zemepis, dejepis, chémia – väčšinu učiva si pamätám dodnes.

4) Mal si aj nejakého obľúbeného učiteľa?

Áno, mal som. Keďže som mal rád zemepis, tak som mal rád aj pána učiteľa, ktorý ho vyučoval. Potom som mal rád dejepisárku a ešte pána učiteľa, ktorý nás vyučoval matematiku a fyziku.

5) Čo si robil, keď si prišiel zo školy domov?

Najskôr som poupratoval. Niekedy som navaril, a potom som išiel zajať nakosiť trávu. Naučil som sa. Niekedy, keď som mal čas, tak som si išiel na ihrisko zahrat futbal. Pomáhal som rodičom aj na roli a cez zimu som odhrňal sneh.

6) Mal si aj nejaký koníček?

Áno, mal som ich viacej, ale najviac ma bavil futbal – v Hričove som bral za žiacke mužstvo. Medzi moje koničky patrilo aj karate, zbieranie húb a posilňovanie, ktorému sa venujem od 15 rokov a je to mojím koníčkom dodnes.

7) Ak by si mohol, chcel by si svoje detstvo prežiť ešte raz?

Nie nechcel, pretože by to už nebolo také, aké to bolo ten prvýkrát. Keď som bol malý, nevedel som, čo ma čaká a vlastne teraz by som to už vedel, takže nie.

K. Hórečná, 7. roč.

Interview so starou mamou

1) Ako prebiehalo tvoje detstvo?

Moje detstvo bolo veľmi pekné. O zábavu a prácu som mala postarané. Musela som pomáhať na poli, pásť husi a pomáhať v domácnosti.

2) Aký bol tvoj vzťah k tvojim rodičom a aký vzťah si mala so svojimi súrodencami?

Moji rodičia boli veľmi skromní a pracovití a k tomu aj mňa viedli. Veľmi som si s nimi rozumela, ako i s mojimi tromi súrodencami. Ten vzťah máme dodnes.

3) Ako a kde si vyrastala a vyrastala si v dobrých podmienkach?

Vyrastala som na dedine. Podmienky sme mali veľmi skromné. Nemali sme také nároky ako dnešné deti.

4) Akú školu si skončila a kde si pracovala?

Skončila som Strednú ekonomickú školu v Žiline. Po skončení som začala pracovať v Slovenskej štátnej sporiteľni v Žiline. Pracovala som tam až do dôchodku.

5) V koľkých rokoch si mala prvého priateľa?

Prvú vážnu známosť som mala, keď som zmaturovala.

6) V koľkých rokoch si sa zoznámila s dedom?

S mojím manželom, teda s tvojím dedom som sa zoznámila po maturite.

S. Jancová, 7. roč.

Tvoríme príbehy s vybranými slovami

Stará kobyľa bylina

Bola raz jedna kobyľa, ktorú nazývali Bylina.

Išla sa sama napásť a uvidela tam býka, ktorý sa už pásol. Býk zazrel kobyľu a rozbehol sa za ňou a zapýril sa. Nasýtili sa a išli k rybníku, aby sa napili. V rybníku plávali ryby. V blízkosti hučal vodopád a na skalách zazreli rysa. Cestou domov stretli svišť'a s rodinou.

Každý sa vrátil do svojho obydľia. Mali veľa obilia. Spalo sa im dobre.

Rybár

Strýko rybár Jozef, chytá ryby v Banskej Bystrici.

Raz za ním prišiel jeho kamarát Peter a hneď sa mu začalo dariť v rybárčení. Rybár Jozef videl v bystrine rysa. Rys si ulovil rybu a rýchlo vybehol na breh. Na ceste domov sa zastavili na bryndzové halušky.

Doma sa už všetci tešili na pečené ryby.

J. Lamlechová a S. Remišová, 4. roč.

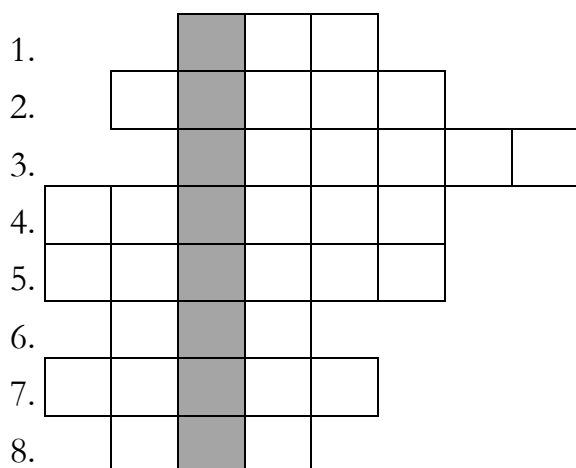
Výlet na mys

Raz jedna cestovateľská skupina mierila na mys v Chorvátsku. Mys, len tak pre zaujímavosť, je výbežok pevniny do mora. Zbalili sa a už sa chceli vydat' na cestu, ale chýbala im moja kamarátka Helena. Vždy všetko dlho kontrolovala, aby nič nezabudla. Keď už bola nachystaná, mohli ísť.

Cestovali veľmi dlho, až prišli do Chorvátska. Pred vstupom na diaľnicu stál mýtnik a vyberal mýto. Zaplatili a viezli sa ďalej. Prechádzali aj cez úzky a dlhý priesmyk. Keď konečne vyšli z priesmyku, utáborili sa na lúke. Ráno pokračovali ďalej. Na ďalší deň sa dostali na mys, kde mali chatu. Moja kamarátka nebola sýta, ale zlákala ju voda.

Boli šťastní, keď sa vrátili domov. Helena mi potom často opisovala ich dobrodružný výlet.

S. Zagrapanová, 4. roč.

1. má kopytá
2. chytá ryby
3. strýc
4. vyberá mýto
5. rieka na T
6. používa krotiteľ
7. modrina
8. mačkovitá šelma

J. Lamlechová,
4. roč.

Selbstporträt

Ich bin am 22. 5. 1997 geboren, um 17:05 Uhr. Ich bin in Žilina geboren.

Ich habe zweiten Namen. Ich habe eine Schwester. Meine Schwester ist 4 Jahre alt. Meine Schwester ist 110 m groß. Ich habe 38 Schuhgröße. Ich habe Spitznamen Helon. Ich habe einen Hund. Mein Lieblingstier ist Hund. Meine Augen sind brau. Mein Schulfach ist Mathematik. Mein Lieblingsfarbe ist lila und gelb. Mein Lieblingsfilm ist RRRrrrrr und Wosabi. Meine Lieblingsmusik ist Disco.

H. Keráková, 7. Klasse

Selbstporträt

Ich bin am 30. 8. 1997 geboren, um 17:15 Uhr. Ich bin in Žilina geboren.

Ich habe keinen zweiten Namen. Ich habe eine Schwester und einen Bruder. Meine Schwester ist 18 Jahre alt und mein Bruder ist 25 Jahre alt. Meine Schwester ist 1,67 m groß und mein Bruder ist 1,80 m groß. Ich habe 37-38 Schuhgröße. Ich habe Spitznamen Zajac, Zajo. Ich habe einen Hund. Meine Lieblingstier ist der Hund. Meine Augen sind brau. Mein Schulfach ist Naturwissenschaft. Meine Lieblingsfarbe ist lila und rosa. Mein Lieblingsfilm heißt RRRrrr. Mein Lieblingsmusik ist Disco.

Z. Zajacová, 7. Klasse

Crossword

There are the names of food. Find them and cross.

Write the missing words: _ _ _ _ _ .

- cola
- fruit
- ham
- ice cream
- milk
- mushrooms
- peas
- SALAD

T	S	A	L	A	D	M	Y	S
I	E	S	T	E	A	K	M	P
C	F	A	U	H	O	O	I	C
E	R	P	N	L	O	Z	L	O
C	U	E	A	R	Z	I	K	L
R	I	A	H	A	M	D	A	A
E	T	S	A	U	S	A	G	E
A	U	Y	W	A	T	E	R	S
M	T	O	M	A	T	O	E	S

- pizza
- SAUSAGE
- STEAK
- 2 x TEA
- TOMATOES
- WATER
- TUNA

Hallo.

My full name's Mary Cyrus. I'm twelve years old. I'm from Britain. I live in United Kingdom.

My favourite sport is swimming. I have got a computer at home. My favourite group is Pussycat dolls. They are great. In free time I read books. I listen to collect CDs. I do not play a musical instrument.

I go to Basic school in United Kingdom. My favourite subjects at school are English and Physical training. My lessons start at 7:40.

I have got long fair hair and brown eyes. I've got big head and a long nose. I'm wearing pink dress and pink tarboosh. I have got black and white sand-shoes.

I have got one brother and one sister. Their names are Martin and Katy. Martin is six years old. Katy is fifteen years old. Mum's and dad's names are Suzan and Eugene. My mum works as a teacher and dad works as a manager. I have got a dog. His name is Rex. He is black and brown colour. My birthday is on the fifteenth December.

A. Minarčíková, CLASS 6

My name is Elisa Lintner. I am from Germany. I live in Berlin. I am 13 years old.

I have got a radio and a computer at home. I have got a dog. Its name is Bax. My favourite sport is tennis. My favourite colours are pink and green. My favourite subject is History. My favourite singer is Shakira. I read books. I collect badges. I play the guitar. I go to Basic school in Berlin. I have got long, dark hair and brown eyes. I'm wearing a pink T-shirt, blue jeans and yellow shoes. I have got beautiful white teeth. I am happy. I have got lots of friends. I am very funny. In my free time I play badminton and tennis.

I have got two sisters. Their names are Emma and Claudia. Claudia is two years old. Mum's name is Selina. Dad's name is Frany. My dad works as a policeman. My mum works in the cloth-shop.

K. Poláčková, CLASS 6

Hi. My name is Selena Gómez. I'm from Italy. I live in Rome. I am 14 years old. I have got long dark hair. I have got brown eyes and beautiful teeth.

I have got two brothers. Their names are Max and Pavlo. Max is nine years old and Pavlo is seven years old. Max has got short hair and brown eyes. Pavlo has got short dark hair and brown eyes too. My mum is Tereza. She has got long dark hair and green eyes. My dad is Pavlo. We have got a dog. His name is Čio.

My best friend is Katy. She is very funny. She is great. My favourite school subjects are Art and History. My favourite sport is swimming. My favourite song is Papparazzi. It is great. I read magazine and collect CDs. I play a guitar. My favourite film is The pure love. We live in a big house. My family is great and Italy is great.

T. Tichá, CLASS 6

Olympiáda zo slovenského jazyka a literatúry

Dňa 19. októbra 2009 sa v našej škole konal 2. ročník školského kola **OLYMPIÁDY ZO SLOVENSKEHO JAZYKA A LITERATÚRY**. Olympiáda bola určená pre žiakov VIII. i IX. roč. a pozostávala z troch častí, konkrétne:

- z *testu*, ktorý overoval nadobudnuté vedomosti z materinského jazyka, čitateľskú gramotnosť,
- z *tvorby vlastného textu* (vytvoriť pozvánku pre dobrovoľných darcov krvi),
- z *tvorby a prezentácie vlastného textu* na myšlienku od A. Einsteina, ktorá znela: „Len život, ktorý žijeme pre druhých, stojí za to.“

Všetci zúčastnení sa veľmi snažili a domov odchádzali obohatení o nové skúsenosti, zážitky či pocity, ktoré im nikto nevezme.

Pod'akovanie za účasť a pochvalné uznanie patrí:

- Radke Frolovej, Adriane Kurejovej, Richardovi Kyčerкови, Zdenke Lamlechovej, Elene Majtánovej Ivete Patykovej, Andrei Rendekovej z VIII. roč.,
- Veronike Hôrečnej, Milanovi Majtánovi z XI. A a
- Lucii Hackenbergovej, Lenke Podkrivackej z XI. B.

Ako celá olympiáda skončila?

1. miesto: **Andrea RENDEKOVÁ (VIII. roč.)** – postupuje do okresného kola,
2. miesto: *Lucia HACKENBERGOVÁ (IX. B)*,
3. miesto: *Richard KYČERKA (VIII. roč.)*, *Lenka PODKRIVACKÁ (IX. B)*.

VÍŤAZOM SRDEČNE BLAHOŽELÁME!

**„Len život, ktorý žijeme pre druhých, stojí za to.“
Albert Einstein**

UKÁŽKY PRÁC Z OLYMPIÁDY (úryvky)

„Veľa ľudí nás miluje aj vtedy, keď pochybíme. Vedia nám odpustiť. Aj to je život, ktorý sa žije pre druhých...“

Elena Majtánová

„Keď človek žije sám, je mu smutno.

Keď sa človek nemá s kým porozprávať, je mu prázdne celé mesto.

Keď sa človek bojí, nik mu nepomôže.

Keď sa človeku rana hojí, vždy mu jazva zostane.

Ale keď človek priateľa má, smutno a prázdno pomíne.

Keď má priateľa, čo mu vždy pomoc poskytne, je krásne žiť.

Keď nesedí doma, ale s priateľmi sa baví, vtedy je krásne žiť.

Žiť je krásne vtedy, keď máme pre koho.

Lebo len život, ktorý žijeme pre ostatných, stojí za to...“

Laura Balalová

„Len život, ktorý žijeme pre ostatných, je plnohodnotný, zmyselný. Bez druhých by sme boli vo svete sami. Človek, ktorý existuje len sám pre seba, nepozná svet a nevie vyjadriť najkrajšie city. Zaujíma ho len jeho dobro a jeho krása, ktorou sa neustále sýti...“

Andrea Rendeková

„Život, ktorý venujeme ostatným ľuďom, je pravým životom. Pomáhať iným ľuďom je správne. Človek, ktorý nevie pomáhať, nevie žiť pre iných.... Takýto človek si možno myslí, že ho nikto nepotrebuje, no veľmi sa mylí...“

Veronika Hôrečná

„Ľudia sa dennodenne hádajú a ani si neuvedomujú, že sa majú radi. V živote je a ešte aj bude veľa prekážok, ktoré budeme musieť prekonať, preto začnime myslieť nielen na seba, ale aj na druhých...“

Radka Frolová

„Keď myslíme len na seba a nie na druhých, náš život nemá zmysel. Ľudia by si mali navzájom pomáhať. Vždy to tak bolo, je a verím, že aj bude...“

Adriana Kurejová

„Táto myšlienka hovorí jasne o tom, že život nie je o hromadení hmotných vecí. Život je úplne o niečom inom. O pomoci druhým a vzájomnej podpore...“

Richard Kyčerka

„Nieкто nezistne rád pomáha druhým a možno aj týmto spôsobom nám chce ukázať, že dobro existuje. Nezáleží na tom, ako veľmi dakomu pomôžeme, ale na tom, ako sa cítime...“

Lucia Hackenbergová

„Ľudia, ktorých mám rada, ma vedia utešiť a podporiť v dobrom aj zlom. Sú to ľudia, ktorí žijú pre druhých. Aj pre mňa. Je to človek, ľudia, ktorých poznám odmalička...“

Zdenka Lamlechová

„Ako to myslel A. Einstein? Aj podľa A. R., našej spolužiačky, je to tak, že človek môže byť len vtedy šťastným, keď robí šťastných iných...“

Iveta Patyková

„Človek si v tej rýchlosti života ani neuvedomuje, že tu na tomto svete existuje aj pre iných ľudí, ktorí ho majú radi. Snažme sa pomáhať druhým a žiť život aj pre iných...“

Milan Majtán

„Len život, ktorý žijeme pre ostatných, stojí za to.

Len život, ktorý žijeme, pravý je to.

Život je to najcennejšie, čo máme,

dali nám ho rodičia, a preto si ho vážme...“

Lenka Podkrivacká

Siedmaci rozprávajú o svojich starých rodičoch

Svojich starých rodičov mám rada preto, lebo sú ku mne milí a keď ich potrebujem, sú hneď pri mne. Chodím ku nim na prázdniny a sem tam aj na dva týždne. Keď som u nich na prázdninách, musím mojej starej mame veľa pomáhať, pretože starý otec zomrel. Spolu s otcom a s krstným otcom jej pomáhame, napríklad rezat' a spratúvať drevo. Má veľký dom a ten jej chodievame s mamou a sestrou pomáhať upratať aspoň raz do roka. Mám ju veľmi rada. Mám ju rada aj preto, lebo mi pomáha s úlohami a keď nemám kredit, tak si môžem od nej zavolať. Je proste super. Moja stručná odpoveď na otázku, prečo mám rada svojich starých rodičov je: Preto lebo mi vždy keď niečo potrebujem, tak stojí po mojom boku. Teraz je v nemocnici, kvôli ľadvinám, držte jej palce, aby tu operáciu prežila.

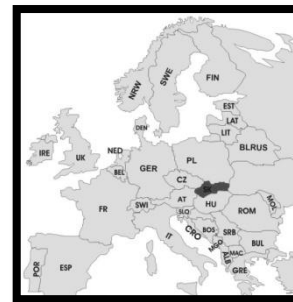
Mojich starých rodičov mám veľmi rada. Moja babka z otcovej strany zomrela, keď som mala dva roky, no doteraz si pamätám jednu vec, ako dávala mne a mojej kamarátke obhrýzat' salámu. Na deda z otcovej strany si pamätám veľmi dobre. Zomrel v máji tohto roku a veľmi som plakala. Nikdy na naše spoločné zážitky nezabudnem, ako sme chodili spolu na huby a tak. No niekedy som ho riadne hnevala a teraz viem, že som to nemala a veľmi ma to mrzí. Starých rodičov z matkovej strany mám tiež veľmi rada, ale nemám s nimi toľko zážitkov, lebo nebývam s nimi často.

Mala som svoju starkú rada, pretože ma vychovala. Ona pri mne stála, keď som bola chorá a liečila ma. Dávala mi lásku. Učila ma modliť sa. Keď som bola malá a mama bola preč, ona sa o nás starala. Mala s nami veľa trápenia. Nikdy ma nezbila, iba si sem tam na nás pokričala, ale to sme si za to mohli sami. My ako deti sme jej narobili veľa starostí. Starkú som si ctila aj preto, lebo vychovala sama 7 detí.

Za to všetko by som jej chcela poďakovať. Ďakujem!

Môj starý otec je dobrý človek, aj keď fajčí. Nefajčí v našej prítomnosti. Je to dobrý opravár a elektrikár. Bude mať 59 rokov, ale stále je vitálny a má veľa síl. Je aj priateľský. Moja babka, jeho žena, je veľmi pracovitá a obetavá. Stará sa o moju prastarkú, chodí za ňou do obchodu a aj k lekárovi. Podržala ju, keď jej zomrel muž. Moja prastarká je skromná a prežila vojnu, bude mať 80 rokov. Je dobrá, rada chodí do kostola. Moja druhá babka ja pracovitá a už je na dôchodku, chodí pre môjho brata do škôlky. Keď nie je nikto doma, tak sa o nás stará.

Kvíz: Slovensko a EÚ

Poznáš správne odpovede?

- 1) V ktorom roku vstúpila Slovenská republika do EÚ?
 - a) 2003
 - b) 2004
 - c) 2005
- 2) Do eurozóny sme vstúpili:
 - a) 1. 12. 2008
 - b) 31. 12. 2008
 - c) 1. 1. 2009
- 3) Tatranský štít Kriváň nájdeš na minci:
 - a) 1 €
 - b) 5 centov
 - c) 10 centov
- 4) Na 2€ je:
 - a) Bratislavský brad
 - b) štít Kriváň
 - c) slovenský štátny znak
- 5) Slovenskí europoslanci chodia na zasadnutie europarlamentu do:
 - a) Bruselu
 - b) Bratislavy
 - c) Štrasburgu

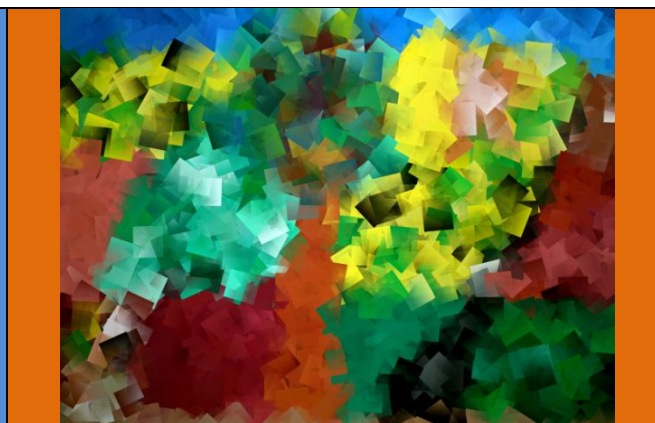
Napíš správne odpovede na lístok, pridaj svoje meno, triedu.

Lístok vhod' do pripravenej škatule na dolnej chodbe.

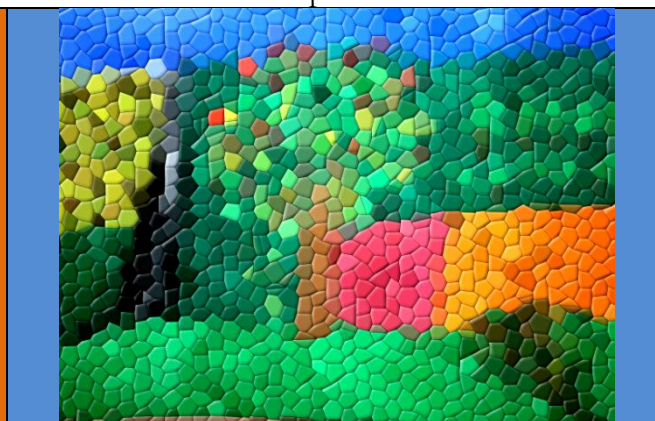
Možno sa šťastie pri zrebovaní usmeje práve na teba!

Práce žiakov z výtvarnej výchovy dotvorené prácou s digitálnou fotografiou:

Barborka Kocúrová, 6. ročník – dotvorené efektmi kaleidoskop a kubizmus

Denis Mavrov, 6. ročník – dotvorené efektom mozaika

Efekty dotvoril Denis Mavrov, 6. ročník

Projekt: „**PODAJ RUKU PRÍRODE**“

Naša škola sa nachádza v malebnej obci Kotešová, ktorou preteká nevelká riečka Rovňanka. V minulosti bola naša rieka veľmi čistá, bola miestom oddychu a hier a taktiež domovom pre mnohé rastliny a živočíchy.

V súčasnosti sa v riečke nachádza menej rastlín a živočíchov, ale zvýšilo sa množstvo rôzneho odpadu, ktoré ju obklopovalo.

Preto sme sa my, žiaci Základnej školy v Kotešovej, rozhodli podať ruku a pomôcť našej riečke, ktorá preteká v našej tesnej blízkosti. Pýtate sa ako? Tak veru takto:

Čistili sme brehy rieky – urobili sme súpis vyzbieraného odpadu.

Ani neviete, čo všetko sme v našej Rovňanke ponachádzali, od papierov, plechoviek, igelitových tašiek, cez pneumatiky, fľaše, staré čižmy, až po pršiplášť, fľašu od motorového oleja a iné veci, udivujúce, však?

Aj naši spolužiaci na prvom stupni pomáhali. Urobili krásne výtvarné diela a poster, v ktorých zobrazujú našu riečku.

Skúmali sme, aké rastliny a živočíchy sa nachádzajú v okolí Rovňanky.

Vedeli ste, že riečka je domovom aj kačice divej, ktorá hniezdi na ostrovčeku v strede rieky medzi pálkou širokolistou? Ešte v teplejších mesiacoch sa nad vodou preháňalo šidlo modré, ktoré neskutočne rýchlo lietalo a vydávalo podivuhodné zvuky.

Pri monitorovaní rieky nám prišli pomôcť aj veľmi milé pracovníčky z Národného parku Malá Fatra. Skúmali sme spolu, aké bezstavovce sa nachádzajú v rieke, aby sme vedeli na základe ich výskytu určiť kvalitu vody tzv. biotický index.

S hrôzou sme zistili, že na základe biotického indexu je voda v našej riečke nevyhovujúca.

V oblasti riečky, ktorú sme skúmali sa vyskytovali práve také drobné živočíchy, ktoré žijú skôr v bahnitých a znečistených vodách. Ale, prečo? Aj my sme sa pýtali. Možno nám toto znečistenie trošku objasní chemický rozbor.

O projekte sme informovali aj našich občanov, aby si tiež ako my uvedomili, aká je voda vzácna a dôležitá pre život a aby nám s projektom pomohli.

S pani uč. Bogáňovou sme chodili k rieke, odoberali vzorky vody a potom robili pomocou chemických monitorovacích kufríkov chemický rozbor.

Chcete vedieť, čo sme zistili?

Zatiaľ Vám prezradíme len toľko, že v Rovňanke preteká stredne tvrdá voda (dobrá na všelijaké účely, vhodná na pitie). Voda je mierne zásaditá (pH = 8), čo je normálne pre vody nachádzajúce sa v prírode. V celku môžeme povedať, že chemická analýza nám vyšla oveľa lepšie ako biologická. Trošku nám vyskočili zvýšené hodnoty fosfátu a dusičnanu, čo môže byť spôsobené nedbalým znečisťovaním vody napr. saponátmi, hnojivami..., tak pozor na to, čo vypúšťame do rieky!

Chcete vedieť o našich výskumoch a zisteniach ešte viac?

Neváhajte a navštívte nás.

Všetko Vám prezradíme na detskej konferencii v našej škole s témou:

„Chráňme si to, čo máme“.

Je určená pre žiakov, učiteľov, rodičov, občanov obce Kotešová a všetkých tých, ktorí majú radi prírodu.

Bližšie informácie budú zverejnené na internetovej stránke školy.

Tešíme sa na Vás☺
Žiaci ZŠ s MŠ v Kotešovej

Súťaž o najkrajšie vyrezávanú tekvicu

Vyhodnotenie:

1. miesto: Helenka Keráková
2. miesto: Paľko a Oliverko Lukáčovci
3. miesto: Patrik a Simonka Remišovci

Veršiky pre radosť

Kolotoč prírody

Jeseň je veľmi bohatá,
zlatý list zhodí do blata.
Zima bude studená,
bielym snehom schladená.

Jar sa blíži konečne,
všetko kvitnúť hneď začne.
Leto príde k nám,
teplé slnko zaspievaj kvetinám.

A. Minarčíková, 6. ročník

Neodhadzuj odpadky

Neodhadzuj odpadky,
na to sú na svete prostriedky.
Smetné koše, separovanie odpadu,
smetiari za to dostanú výplatu.

Jeseň

Jeseň je veselá,
ona je pestrá,
ona je krásna.
Všetci ju radi majú.

Zvieratká prácu majú,
lebo si zásoby chystajú,
ale aj tak jeseň radi majú.
Preto ju aj oslavujú.

Listy lietajú,
všetci sa radujú,
lebo jeseň majú.
Líšky si nory chystajú
a medvede už zívajú.

T. Tichá, 6. ročník

Deti odhadzujú papiere zo sladkostí,
prírodu z toho bolia všetky kosti.
Neodhadzuj na zem odpadky,
lebo za to dostaneš peňažné poplatky.

D. Sršníková, 6. ročník

ROZPRÁVKOVÝ SVET...

O čarovnom prsteni

Bol raz jeden gazda a mal dvoch synov – Keal a Artheas. Keď mala prísť otcova smrť, otec dal mladšiemu synovi celé gazdovstvo a Kealovi len obyčajný prsteň, ktorý mal však čarovnú moc. Vedel preniesť človeka z miesta na miesto. Keďže Keal o tom nevedel, preňho nemal žiadnu cenu.

Raz prišiel do mesta obchodník, ktorý kupoval prstene za vysokú cenu. Ale ten obchodník bol čarodejník, ktorý hľadal zázračný prsteň na to, aby sa dostal k Pánovi duchov a získal tak čarovnú moc i moc nad svetom. Volal sa Alár. Alár vedel, kto vlastní zázračný prsteň, preto sa veľmi usiloval, aby sa s Kealom stretol. Tak sa aj stalo. „Pod' sem, chlapče. Je tvoj prsteň na predaj?“ spýtal sa Keala.

„Áno! Je. Za koľko ho kúpite?“ odvetil Keal.

„Za 20 zlatých.“ pohotovo reagoval Alár.

„Dobre, dajte mi 20 zlatých a je váš.“ povedal Keal.

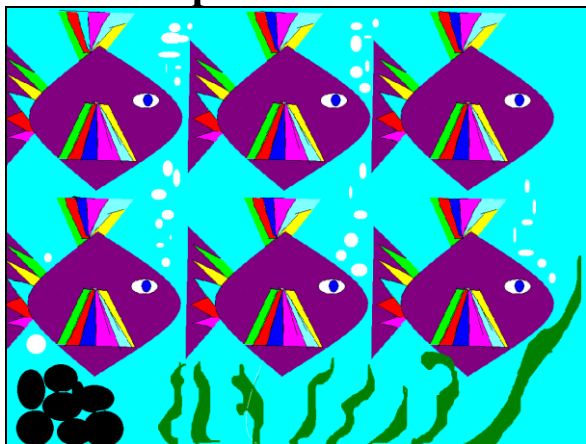
Mladík si myslel, že urobil dobrý obchod, no mýlil sa. Neskôr prišiel do mesta druhý čarodejník. Volal sa Pochenix a taktiež sa vypytoval na čarovný prsteň. Bol to dobrý čarodej, chcel ochrániť svet pred zlou vládou Alára. Každý sa tváril tak, akoby nemal ani poňatie o Alárovi a jeho magickom prsteni. Napokon prišiel na gazdovstvo Keala a ten mu povedal: „Videl som ho a ten prsteň som mu predal. Bolo to jediné, čo som mal a tak som si za peniaze kúpil dom i gazdovstvo.“

Pochenix sa Kealovi zdôveril, že ten prsteň, ktorý predal, vie priviesť Alára k trónu, aby sa stal nesmrteľným. Tak sa Keal a Pochenix pobrali k trónu. Keď tam došli, videli, že Alár sa tam ešte nenachádza, preto si odpočinuli. No Alár už dačo tušil, sledoval ich a nečakane prepadol. „Pod' te, vylezte von, Pána duchov zničím. Dostanem sa k trónu a stanem sa nesmrteľným! Každý sa mi bude klaňať!“ kričal na obidvoch. Pochenix vyskočil na Alára, chcel mu vziať prsteň, no nedalo sa. Prsteň mal prirastený. Alár bol omráčený, preto Keal a Pochenix využili túto príležitosť, skočili do darkportálu (to je portál, ktorý otvorí iba čarovný prsteň a vedie k Pánovi duchov). „Je to bezpečné? Neverím, že áno.“ bojzливо sa spytoval Keal. „Bol som tu už veľakrát. Neboj sa!“ odvetil mu Pochenix. Keď boli obaja pri Pánovi duchov, povedali mu, čo sa stalo. Kým premýšľali, ako poraziť Alára, prišiel jeden vojak zo stráže, aby im oznámil, že Alár je už nablízku a chce všetkých zničiť. Vtom sa otvorili dvere, vstúpil samotný Alár, zabil Pána duchov. Pohotový Pochenix sa pokúsil dostať prsteň z ruky Alára kúzlom a podarilo sa! Alár so svojimi vojakmi bol porazený! Keal získal vládu a povedal Pochenixovi: „Ten prsteň, aj keď patrí mojej rodine, mal by byť tvoj. To ty si ten odvážny, ktorý zachránil nielen nás, ale celú našu krajinu pred zlom.“

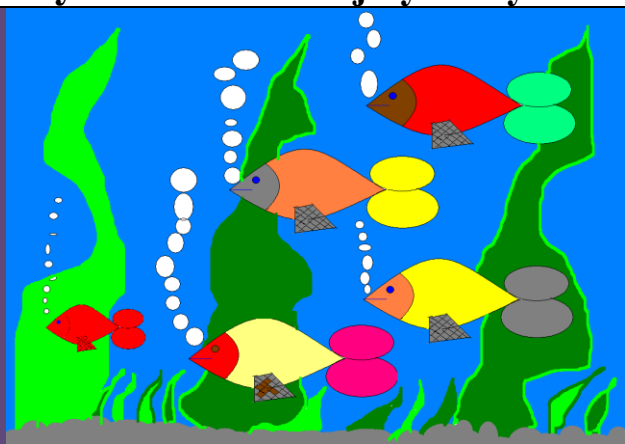
Pochenix si veľmi vážil Kealove slová, preto navrhol, aby spoločne vládli až do smrti. Postavili ešte jeden trón a panovali spolu naveky, až kým nepomreli...

Štefan Hollán, V. roč.

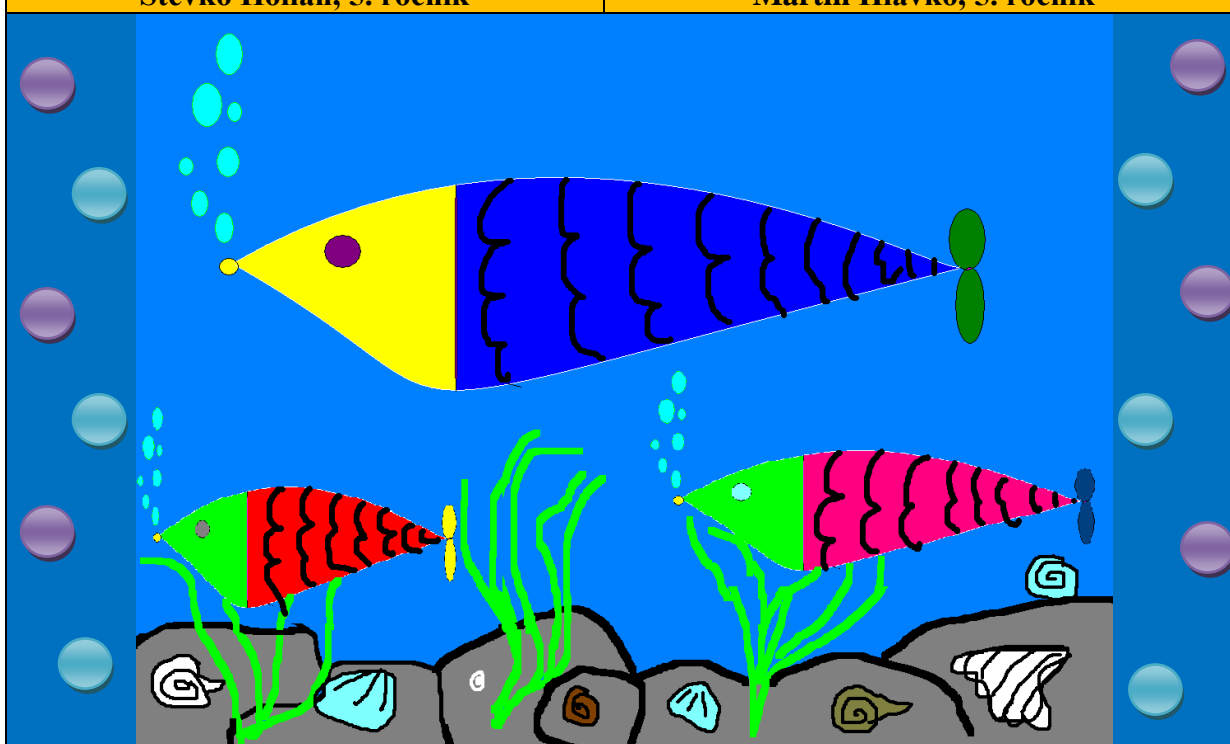
Grafické práce žiakov z informatiky a informatickej výchovy:

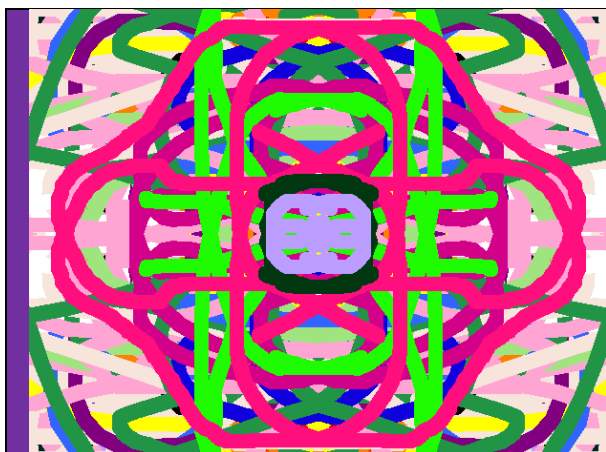
Štefko Hollán, 5. ročník

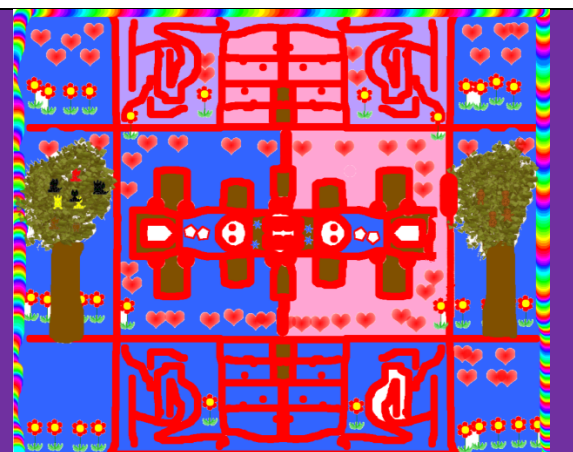
Martin Hlávko, 5. ročník

Dominika Kostánová, 5. ročník

Sabínka Kuželová, 2. ročník

Andrej Labuda, 2. ročník